

ДОПУНА КОНАЧНЕ ОДЛУКЕ

АРБИТРАЖНИ ТРИБУНАЛ ЗА СПОР ОКО МЕЋУЕНТИТЕСКЕ
ГРАНИЦЕ У ОБЛАСТИ БРЧКОГ

Канцеларија предсједавајућег арбитра
1201 Пенсилванија Авенју
Вашингтон, 20004-2401

25.06.2007. године

ДОПУНА КОНАЧНЕ ОДЛУКЕ

1. Дешавања у овом поступку након доношења Одлуке су комплексна, међутим, могу се сажети на следећи начин: путем писма од 04.04.2005. године тадашњи високи представник Босне и Херцеговине обратио се предсједавајућем арбитру и затражио да му Трибунал помогне тиме што ће изразити своје «пажљиво размотрене ставове» у вези са одређеним правним питањима која су се тичала појединачних правних овлаштења два босанска ентитета (Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске) и Брчко Дистрикта који је успостављен у складу са Коначном одлуком Трибунала. У свом одговору предсједавајући арбитар је одбио да изрази мишљење о било ком таквом питању прије него што сагледа ставове (у погледу како поступка тако и предмета) оних на које се то најдиректније односи, односно два ентитета и Брчко Дистрикта. Након тога високи представник је невољно пристао, барем начелно, на приједлоге од стране предсједавајућег арбитра који су се тичали поступка а заинтересованим странама је дата прилика да предоче своје ставове.

2. У току претходног поступка Брчко Дистрикт је поднио званичну жалбу у погледу: (а) 5.12.2003. године када су два ентитета пристала да пренесу сва овлаштења на државу Босну и Херцеговину («БиХ») укључујући и овлаштења Дистрикта у вези са убирањем и расподјелом прихода од индиректних пореза, да покушај да се Дистрикту ускрате овлаштења опорезивања без

његовог пристања чини озбиљно «непоштовање» Коначне арбитражне одлуке Трибунала и (б) да је тиме жалба, у складу са Коначном одлуком, доспјела у надлежност Трибунала да саслуша и донесе одлуку о питањима која се тичу «озбиљног непоштовања». Када су у питању чињенице, жалба Дистрикта се суштински тичала тога да су након пристања ентитета а без сагласности Дистрикта да се овлаштења која су се тичала индиректног опорезивања пренесу на државу (укључујући и она овлаштења индиректног опорезивања која су ентитети претходно пренијели на Дистрикт у складу са Коначном одлуком), ентитети затим уредили ствари на начин да себи додијеле приходе од индиректног опорезивања који су у складу са Коначном одлуком припадали Дистрикту. У прописаном временском року ставови свих заинтересованих страна (укључујући Канцеларију високог представника, два ентитета и Брчко Дистрикт) су предочени Трибуналу у низу поднесака у писаном облику од којих је посљедњи предочен крајем априла 2007. године.

3. У току протеклог поступка достављања поднесака високи представник је, испоставило се, одлучио да директно ријеши питање могућих финансијских неједнакости у расподјели претходних прихода од индиректног опорезивања између ентитета и Дистрикта. Он је очигледно обавио разговоре и преговоре у које су биле укључене те три стране и 04.05.2007 издао је три документа-двје одлуке и «Приказ чињеница» у прилогу тих документа – који су заједно утицали на успостављање, са извјесном сагласношћу Дистрикта, новог начина за расподјелу прихода од индиректних пореза између ентитета и Дистрикта. Приказ чињеница који је саставила Канцеларија високог представника изгледа да признаје не само правни статус Дистрикта у складу са Коначном одлуком и његово право да убира приходе од индиректних пореза (Приказ чињеница, став (1)) већ и чињеницу да је Дистрикт у протеклом прериоду примио мање од прописаног дијела прихода од индиректних пореза (Приказ чињеница, став (4))

4. Документи које је издао високи представник 04.05.2007.

године предочавају да је Брчко Дистрикт дао сагасност – заправо да «подржава» – нови начин расподјеле онако како је то наложио високи представник. У суштини, изгледа да је жалба Дистрикта, како је то написано у неријешеној жалби, ријешена у корист Дистрикта што представља исход који, наравно, Трибунал мора да поздрави. У складу са тим 22.05.2007. године Трибунал је обавијестио све заинтересоване стране да ће осим уколико неки приговори у писаном облику буду примљени у року од тридесет (30) дана Трибунал издати налог којим се одбацује неријешена жалба Дистрикта која се тиче «значајног непоштовања» и у налог ће укључити «оне коментаре који могу бити неопходни за разумијевање одбијања жалбе». Пошто ниједна заинтересована страна није поднијела било какав приговор на ове предложене мјере у прописаном року од 30 дана, овим путем Трибунал даје сагласност на договорени начин расподјеле који је прописан у документима од 04.05.2007. године, одбацује поднесену жалбу Дистрикта и окончава неријешени поступак.

5. Да би се избјегли непотребни будући спорови Трибунал се, ипак, сматра обавезним да разјасни да његово прихватање рјешења високог представника о начину расподјеле не представља сагласност са једном конкретном правном претпоставком која је имплицитна у радним документима Канцеларије високог представника. Нарочито став (3) обје одлуке Канцеларије високог представника подразумева да, у складу са Коначном одлуком, ако и када би два ентитета требало да пренесу своја овлаштења у вези са индиректним опорезивањем (што су ентитети и урадили 05.12.2003) да се тиме аутоматски одузимају истовјетна овлаштења Брчко Дистрикта у вези са индиректним опорезивањем чиме се искључива контрола над таквим опорезивањем даје држави. Такође треба погледати приједлог у ставу (1) Приказа чињеница Канцеларије високог представника да је аутоматски правни исход радњи које су предузели ентитети 05.12.2003. године био да је «Брчко изгубило» сва своја овлаштења у вези са индиректним опорезивањем. Како ове изјаве не би биле узете као исправно разумијевање сврхе Коначне одлуке, Трибунал се ипак сматра обавезним да изрази важно упозорење у вези са

правним утицајем преноса овлаштења на државу од стране два ентитета без истовјетног преноса или сагласности од стране Брчко Дистрикта. Упозорење је следеће: Докле год ентитети наставе да постоје у Уставу БиХ било који пристанак два ентитета да изврше пренос на државу без истовјетног преноса или сагласности од стране Брчко Дистрикта биће супротан и незаконит у складу са Коначном одлуком ако тај пренос овлаштења у знатној мјери утиче на смањење способности Дистрикта да функционише као јединствена, мултиетничка, демократска управа за општину Брчко. На примјер, ако одобрени пренос овлаштења резултира значајним смањењем мултиетничности у некој садашњој институцији Брчког (на примјер полиција, школе, правосуђе) тиме би се прекршила Коначна одлука. Уз ово упозорење Трибунал, ипак, даје сагласност на начин расподјеле који је донио високи представник.

Робертс Б. Овен
пресједавајући
арбитар